

Označení ubytovacího zařízení

Zveřejnění dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Žádost o poskytnutí informace podle InfZ.

Žadatel požádal o poskytnutí následujících informací týkajících se označení ubytovacích zařízení:

- 1) Dle jakého klíče má být označeno ubytovací zařízení dle § 17 odst. 8 písm. c) živnostenského zákona?
- 2) Je klasifikace dle normy ČSN 76 1110 – *Služby cestovního ruchu – Klasifikace ubytovacích zařízení – Kategorie hotel, hotel garni, penzion, apartmánový hotel a apartmánový komplex* právně závazná pro osoby provozující hotely? Musí hotel splňovat minimální standardy pro hotel stanovené touto normou?
- 3) Může být ubytovací zařízení označováno jako hotel, přestože nenabízí možnost stravování (ani snídaně) či je možnost stravování nezbytnou podmínkou, aby mohlo být ubytovací zařízení označeno jako hotel ve smyslu označení provozovny dle § 17 odst. 8 písm. c) živnostenského zákona?

Odpověď:

K dotazům žadatele Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) uvedlo, že předmětem žádosti je dotaz na aplikaci zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ŽZ“), přičemž ústředním orgánem pro problematiku živnostenského podnikání, jakož i pro podnikání v některých činnostech provozovaných na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních zákonů je Ministerstvo průmyslu a obchodu, na které je nezbytné se s dotazem obrátit.

Nad rámec uvedeného lze v obecné rovině uvést, že ŽZ v § 17 odst. 8 písm. c) stanovuje, že provozovna, v níž dochází k poskytování ubytování musí být trvale a zvenčí viditelně označena také kategorií a třídou ubytovacího zařízení poskytujícího přechodné ubytování. Tato povinnost se vztahuje toliko k označení provozovny. ŽZ podnikateli neurčuje, jak má toto označení vypadat ani neurčuje jeho náležitosti. Označení ubytovacího zařízení tedy musí splňovat základní požadavky dle § 5 a násl. zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, tzn. nesmí být klamavé. Dále je možné konstatovat, že norma ČSN 76 1110 právně závazná není.

ŽZ tedy žádným způsobem neupravuje požadavky na provozovny, v nichž dochází k poskytování přechodného ubytování. ŽZ pouze stanovuje podnikateli povinnost řádným způsobem označit provozovnu. ŽZ neobsahuje přestupek, který by se týkal nepřesného nebo chybného označení provozovny podle § 17 odst. 8 písm. c) – opět pouze stanovuje povinnost provozovnu označit.

Obecně lze říci, že označení provozovny by mělo vycházet z rozhodnutí o stavebním určení provozovny (kolaudační rozhodnutí, kolaudační souhlas). Rozhodnutí o tom, jak bude daná provozovna označena, je však výhradně v dispozici podnikatele s tím, že takové označení nesmí být zavádějící nebo klamavé. O konkrétních nabízených službách musí být zákazník řádně informován před uzavřením smlouvy o ubytování (jak smlouva, tak i informace mohou být poskytnuty pouze ústně-

MMR žádost o poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložilo, neboť není povinným subjektem ve věci – není kompetentní k výkladu zákona, který není v jeho gesci.